

РЕШЕНИЕ

№ 3996

гр. София, 15.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3541** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 10.03.2022г., постановено по н.а.х.д. №17958/2021г., Софийският районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав е потвърдил наказателно постановление № Р-10-499/16.09.2020г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ. За същото на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1, т. 2 КЗ вр. § 1, т. 51 от ДР на КЗ вр. чл. 648, ал. 1 КЗ на дружеството-жалбоподател [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лв. В законния срок, против решението е постъпила касационна жалба от санкционираното застрахователно дружество. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради допуснати нарушения на материалния закон и на процесуалните правила. Не се оспорва извършеното нарушение, а правната квалификация която му е дадена с обжалваното НП. Твърди се че нарушението не е извършено при условията на повторност, отделно се излагат доводи за незаконосъобразно провеждане на административнонаказателното производство. Обосновават се съображения за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Претендира се отмяна на обжалваното решение и

произнасяне по съществуто на правния спор с отмяна на наказателното постановление, алтернативно преквалифициране на наложената санкция.

Ответникът, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Представителят на С. градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на Софийския районен съд.

Касационната жалба е допустима-постъпила е в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице-страна по н.а.х.д. № 17958/2021г. по описа на Софийския районен съд.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е приел от фактическа страна следното: В КФН, управление „Застрахователен надзор“, постъпила жалба вх. № 91-02- 690/02.07.2020 г. от потребител – Г. С., в която се съдържа оплаквания относно забавено изплащане на обезщетение по предявена пред ЗД [фирма] претенция, заведена на основание договор за застраховка „каска“ на МПС. С оглед извършване проверка по случая, свидетелката Св.А., старши експерт в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“, управление „Застрахователен надзор“ на КФН, изискала от ЗД [фирма] писмено становище, ведно със заверени копия от цялата документация, съдържаща се в преписката по претенцията. Преписката била образувана по повод настъпило застрахователно събитие - ПТП, в резултат на което били причинени вреди на лек автомобил „А. АЗ“, ДК [рег.номер на МПС], собственост на Г. С.. Завеждането на претенцията било удостоверено с № [ЕГН] на основание договор за имуществена застраховка „каска“ на МПС, обективиран в застрахователна полица № Е.. На 17.12.2019 г. била заплатена последната вноска от застрахователната премия и на ЗД [фирма] били представени протокол за ПТП и удостоверение за банкова сметка. На 21.02.2020 г. бил извършен допълнителен оглед на автомобила и след този момент от страна на ЗД [фирма] не били изисквани допълнителни доказателства. Застрахователно обезщетение в размер на 2 449, 44 лв. било изпратено по банкова сметка на Г.С. на 07.07.2020 г.

По делото не се спори, че застрахователното дружество не е изпълнило задължението си окончателно да се произнесе по претенцията на Г.С., като изплати обезщетение или мотивирано откаже плащане по претенцията, каквото е и изискването на чл.106 КЗ.

В случая дружеството се е произнесло с изплащане на застрахователно обезщетение извън законово определения за това срок, като по този начин е нарушило чл.108 ал.1 от КЗ.

Съставен е бил АУАН № Р-06-579/18.08.2020г. за констатираното нарушение

допуснато нарушение на чл. 108 ал.1 от КЗ. Въз основа на този АУАН и проведеното административно наказателно производство е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийски районен съд.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд е извел правни изводи за липсата на допуснати съществени нарушения на административното производствените правила и правилно прилагане на материалния закон.

Настоящият състав изцяло кредитира събраните в хода на въззивното производство писмени доказателства, доколкото същите са логични, последователни и непротиворечиви. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не бяха представени и в касационното производство.

С оглед на това изложените правни изводи в обжалваното решение напълно се споделят от настоящия касационен състав. При постановяването му не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл. 348, ал. 3 НПК, които да обосновават отмяната му. Районният съд е проявил необходимата активност за всестранно и пълно изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, като е събрал относимите писмени и гласни доказателства. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил подробно доказателствата и доводите на жалбоподателя.

Обжалваното съдебно решение е постановено и в съответствие с материалния закон. По съществуването на спора, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, Софийският районен съд правилно е установил, че от обективна страна касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 108 от КЗ. Подробно в атакуваното Решение са обсъдени всички доводи на жалбоподателя включително и по отношение на правната квалификация отнасяща се до ангажиране на отговорността на процесното ЗД за нарушение извършено при условията на повторност.

Настоящата съдебна инстанция приема, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на [чл. 42 ЗАНН](#), а при издаването на атакуваното наказателно постановление, тези на [чл. 57 ЗАНН](#). Наказателното постановление е издадено в установения в чл. 34, ал. 2 от ЗАНН преклузивен срок.

Неоснователни са и доводите за допуснато нарушение при индивидуализиране на наказанието. Санкцията на застрахователното дружество е наложена в условията на повторност, доколкото нарушението на чл. 108 ал.1 от КЗ е извършено в едногодишния срок от влизане в сила предходно наказателно постановление за същото по вид нарушение. Видът и размерът на наказанието, съгласно чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН са реквизит на наказателното постановление, а не на АУАН. Последният следва да съдържа само описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, но не и данни за предишни нарушения, нито оценка на тези данни като

сметчаващи или отегчаващи отговорността обстоятелства. Още повече, че за актосъставителя не съществува задължение да издирва данни за извършени от нарушителя подобни нарушения в миналото. С оглед на това неоснователно е искането на касатора за преквалифициране на нарушението. В тази връзка следва да се отбележи, че административно наказателната отговорност на ЗД [фирма] е ангажирана за нарушение извършено при условията на повторност, тъй като установеното с АУАН №Р-06-579 от 18.08.2020г. нарушение е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на НП №Р-10-822 от 17.09.2019г./влязло в сила на 22.02.2020г./ с което на ЗД [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ за същото по вид нарушение.

Правилно и мотивирано СРС е приел, че нарушението не следва да се квалифицира като маловажен случай. Разглежданото нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от други такива нарушения, свързани със забавеното изплащане на обезщетения по сключени застрахователни договори.

С оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че обжалваното решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото съдът намира, че следва да бъде уважено искането на КФН за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.03.2022г., постановено по н.а.х.д. №17958/2021г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] ЕИК[ЕИК] да заплати на КФН юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.